

सान्द्रष्टिकं, क्ली. (सन्द्रष्टौ प्रत्यक्षे भवम् सन्द्रष्टि + ठञ् ।) सद्यःफलम् । इत्यमरः । २।८।२८ ॥
दृष्टपरिकल्पनाभ्यायः । यथा पितामहदोहि-
त्राभावे प्रपितामहप्रपितामहोः क्रमेणाधि-
कारः प्रपितामहपिण्डस्य धनिभोग्यत्वात्
पूर्वोक्तसांष्टिकन्यायसिद्धत्वाच्च । इति दाय-
क्रमसंग्रहः ॥

सान्द्रः, क्ली. (अदि बन्धने + बाहुलकात् रक् ।
अन्द्ण सह वर्त्तते इति ।) वनम् । इति मेदिनी ॥
सान्द्रः, चि. (अन्द्ण निविडबन्धनेन सह वर्त्तते
इति ।) घनः । इत्यमरः । ३।१।६६ ॥ (यथा,
माघे । ४।२८ ।

“उच्चैर्महारजतराजिपिराजितासौ
दुर्वर्णभित्तिरिह सान्द्रसुधासवर्णा ॥”
श्रुतः । इति मेदिनी ॥ स्निग्धः । मनोज्ञः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

सान्द्रपुष्पः, (सान्द्रं पुष्पमस्य ।) विभीतक-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सान्द्रस्निग्धः, त्रि. (सान्द्रः स्निग्धश्च ।) निविड-
स्निग्धः । तत्पर्यायः । मेदुरः २ । इति शब्द-
रत्नावली ॥

सान्धिकः, पुं. (सन्धा मदासजीकरणं शिष्यमस्य
सन्धा + ठक् ।) शौण्डिकः । इति शब्दमाला ॥
(सन्धिं करोतीति । ठक् ।) सन्धिकर्ता च ॥
सान्धिवेलं, चि. (सन्धिवेला + “सन्धिवेलायुत-
नक्षत्रेभ्योऽण् ।” ४।३।१६ । इति अण् ।)
सन्धिवेलायां भवम् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
सान्ध्यः, त्रि. (सन्ध्यायां भवः । सन्ध्या + सन्धिवेला-
दित्वात् अण् ।) सन्ध्यासम्बन्धीयः । (यथा,
रघुः । २।२३ ।

“गुरोः सदारस्य निपीड पादौ
समाप्य सान्ध्यञ्च विधिं दिलीपः ।
दोहावसाने पुनरेव दोग्ध्रीं
भजे भुजोच्छिन्नरिपुनिषण्णाम् ॥”
सान्ध्यकुसुमा, स्त्री. सान्ध्यं सन्धिकालोद्भवं कुसुमं
यस्याः ।) त्रिसन्धिपुष्पवृक्षः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सान्धनिकः, चि. (सन्धनं प्रयोजनमस्येति ।
सन्धन + तदस्य प्रयोजनमिति ठक् ।) सन्धाह-
विश्रुतः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सान्नाय्यः, क्ली. (सन्धय् नोयते होमार्थमिति ।
सं + नो + “पाय्यसान्नाय्येति ।” ३।१।२८ ।
इति ष्वत्पायादेशः समो दीर्घत्वञ्चनिपात्यते
इति । इत्यमरः । ३।७।२७ ॥

सान्निध्यं, क्ली. (सन्निधिरिव । सन्निधि + “चातु-
र्वर्ण्यादीनां स्वार्थे उपसंख्यानम् ।” ५।१।
१२४ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या स्वार्थे षञ् ।)
निकटम् । यथा,—

“अश्वं कस्य तपोयोगात् अर्चनस्यातिशयनात् ।
आभिर्हृष्याच्च विष्णुना देवः सान्निध-
यच्छति ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सान्निपातिकः, त्रि. (सन्निपातस्य गमनं कोपनं
वा । “सन्निपाताच्च ।” ५।१।३८ । इत्यस्य
वार्त्तिकोक्त्या स्वार्थे षञ् ।) सन्निपातजरोगः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ यथा, कुमारः । २।४८ ।
“तस्मिन्नुपायाः सर्वे नः क्रूरे प्रतिहतक्रियाः ।
वीर्यवन्त्योषधानीव विकारे सान्निपातिके ॥”
तद्विवरणं सन्निपातशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

साध्यासिकः, पुं. (सन्ध्यासः प्रयोजनमस्येति ।
ठक् ।) सन्धासौ । तत्पर्यायः । भिन्नुः २ यतिः ३
कर्मन्दी ४ रत्नवसनः ५ परित्राजकः ६ तापसः
७ पाराशरो ८ पारिकाङ्क्षी ९ मस्करी १०
पारिरचकः ११ । इति हेमचन्द्रः ॥

सापन्नः, पुं. (सपन्न एव । स्वार्थे षञ्) शत्रुः ।
इत्यमरटीकायां रमानाथः । २।८।१० ॥
(सपन्ना अपत्यमिति । सपन्तो + षञ् ।)
सपन्नोपुत्तः । यथा, बृहस्पतिः ।

“पित्रा सह विभक्ता ये सापन्ना वा सहोदराः
जघन्यजाश्च ये तेषां पित्रभागहरास्तु ते ॥”
इति दायतत्त्वम् ॥

(सपन्ना भावः । सपन्ती + ब्राह्मणादित्वात्
षञ् ।) सपन्नीभावे, क्ली ॥ (यथा, माघे ।
८।१५ ।

“गित्याया निजवसतेर्निरासिरे य-
द्रागेण त्रियमरविन्दतः कराग्रैः ।
व्यक्त्यं नियतमनेन निन्दुरस्याः
सापन्नं क्षितिसुतविद्विषो महिष्यः ॥”

सापिण्ड्यः, क्ली. (सपिण्डस्य भावः । सपिण्ड +
षञ् ।) सपिण्डतां । सा तु पुंसां सप्तमपुरुष-
पर्यन्तं अष्टकन्यानां त्रिपुरुषपर्यन्तञ्च स्वा-
यिनौ । यथा,—

“लेपभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिण्डभागिनः
पिण्डदः सप्तमस्तेषां सापिण्ड्यः साप्तपौरुषम्
इति मत्स्यपुराणम् ॥

अप्रत्तानां त्रिपौरुषम् । इति वशिष्ठः ॥ अपि च
“पित्रादिषड्भिः सापिण्ड्यं तत्तत्सन्ततिसप्तकैः
गोत्रैक्ये सति तच्च स्यात् षड्भिः पुत्रादिभि-
स्तथा ।

अप्रत्तानान्तु कन्यानां त्रिभिः पित्रादिभिः
स्मृतम् ॥
इति कारिका ॥

अन्यत् सपिण्डशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
साप्तपदीनं, क्ली. (सप्तभिः पदेरवाप्यते इति ।
“साप्तपदीनं सख्यम् ।” ५।२।२२ । इति
षञ् प्रत्ययेन साधुः ।) सख्यम् । इत्यमरः । २।
८।१२ ॥ (यथा, कुमारः । ५।३८ ।

“प्रयुक्तसत्कारविशेषमात्मना
न मां परं सम्प्रतिपत्तुमर्हसि ।
यतः सतां सन्नतगाचि ! सन्नतं
मनोषिभिः साप्तपदीनमुच्यते ॥”

साप्तपदसम्बन्धिनि, त्रि ॥
साफल्यं, क्ली. (सफलस्य भावः । सफल + षञ्) ।
सफलता । (यथा, मुकुन्दमालायाम् । २८ ।

“जिह्वे श्रीलक्ष्मणमन्त्रं जप जप सततं जन्म-
साफल्यमन्त्रम् ॥”

साब्दी, स्त्री, द्राक्षाविशेषः । इति केचित् ॥
साम, क साम्ने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
पर-सक-सेट् ।) दन्त्यादिर्द्वितीयस्वरौ । साम्नः
प्रियकरणम् । क. सामयति दीनं दानेन दाता ।
इति दुर्गादासः ॥

साम, तु क साम्नने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्तचुरा-पर-सक-सेट् ।) साम्ननं प्रिय-
करणम् । अससामत् दीनं दानेन दाता ।
इति दुर्गादासः ॥

साम, [न्] क्ली. (स्वति क्षिणति दुःखं गीय-
त्वात् स्वति दुःखयति दुर्ध्वं यत्वादिति वा । सो
+ “सातिभ्यां मनिन्मनिषौ ।” उणा० ४।१५२ ।

इति मनिन् ।) वेदविशेषः । इत्यमरः । २।६।३४ ॥
स्वति पापं साम षो य नाशे द्वासुसिति मन् ।
इति भरतः ॥ तत्तत्तन्माह जैमिनिः । गीतेषु
सामाख्या इति । गीयमानेषु मन्त्रेषु सामसंज्ञे-
त्यर्थः । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ तत्तु चतुर्वेदान्त-
र्गतद्वितीयवेदः । तस्य सप्तसंज्ञायां तस्योपनिषत्
हान्दोग्यादिः । विवरणस्तु वेदशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
सामध्वनिश्चयानन्तरं वेदपाठनिषेधस्तदधि-
ष्ठातृदेवताकथनञ्च यथा,—

“सामध्वनाह्वयजुषो नाधोयीत कदाचन ।
वेदस्याधोऽथ वाप्यन्तमारण्यकमधोऽथ च ॥
ऋग्वेदो देवदेवस्यो यजुर्वेदस्तु मानुषः ।
सामवेदः स्मृतः पित्रास्तस्मात्स्वाशुचिर्चर्चनः ॥”
इति मानवे । ४।१२३ ॥ * ॥

(वेदोऽयं गजोत्पत्तिकारणम् । तथा च रघुवंश-
टीकायां मन्त्रिनाथधृतपालकाव्ये । १६।३ ।
“सूर्यास्याष्टकपाले ह समानीय प्रजापतिः ।
हस्ताभ्यां परिगृह्णाद्य सप्तसामान्यगायत ।
गायतो ब्रह्मणस्तस्मात् समुत्पेतुर्मतङ्गजाः ॥”)

शत्रुवशीकरणोपायविशेषः । इत्यमरः । २।८।२० ॥
प्रियवादाद्यर्थप्रदानसम्बन्धादिभिः क्रोधीपशमनं
साम । स्वति विरोधमिति षोऽन्तकर्मणोत्पन्नत्
द्वासुसिति मन् । साम्ने साम न क साम्नने
इत्यस्मात् नाञ्जीति अन् वा । साम दन्त्यादि ।
शमयति विरोधमिति शाम नान्तं तालव्यादि
इति केचित् । इति भरतः ॥ * ॥ अपि च ।
मनुस्मृत्या च ।

“उपायांस्त्वं समाचक्षु सामपूर्वांश्चाहायुते ।
लक्षणञ्च तथा तेषां प्रयोगञ्च सुरोत्तम ॥
मत्स्य उवाच ।

साममेदस्तथा दानं दण्डश्च मनुजोत्तम ।
उपेक्षा च तथा माया इन्द्रजालञ्च पार्थिव ॥
प्रयोगाः कथिताः सप्त तन्मे निगदतः शृणु ।
द्विविधं कथितं साम तथ्यज्ञातथ्यमेव च ॥
तत्राप्यतथ्यं साधूनां आक्रोशायेव जायते ।
तथ्यं साधुप्रियञ्चैव सामसाध्या नरा मताः ॥
महाकुलीना ऋजवो धर्मानिष्ठा जितेन्द्रियाः ।
सामसाध्या नरास्तथ्यं तेषु साम प्रयोजयेत् ॥